

Eter - Det sjätte elementet

De flesta tänker sig att naturens element är fyra till antalet. Men den uppfattningen behöver revideras. Elementen motsvarar nämligen även energier, sinnen och olika chakran, listan blir oundvikligen längre. Sex element behövs, varje element ställd i proportion till sin motsvarighet. Jord och Luft, 'Lera' och Plasma, Vatten och *Eter*. Det är etern, det sjätte elementet, som vi kommer fokusera på i denna avhandling.

Ett missvisande experiment

År 1887 utfördes ett fysiskt experiment av Albert Michelson och Edward Morley, vilket påstods visa att den s.k. "Etern" inte kunde existera. Jordens rörelse genom etern borde ha genererat en "etervind", menade man på. Då denna inte upptäcktes drog man helt enkelt slutsatsen att etern inte existerade. Att det kunde finnas fler tolkningar av resultaten föresvävade inte fysikerna; en osedvanligt slarvig slutsats. Man kan starkt misstänka att forskarna *aktivt* försökte motbevisa eterns existens!

Ett nytt tankesätt

Om nu etern finns till, hur skall man då förstå den? Korrekt tankesätt, enligt mig, är att se på energi och materia såsom *del av* etern, inte något som med våld forcerar eller penetrerar densamma. Såväl materia som energi uppför sig som vågor. Dessa vågor behöver ett medium i vilket de rör sig, detta medium är just etern, eller *vakuum!*

Paradoxernas paradox

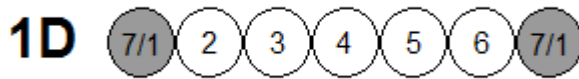
Ett medium kan inte vara vagt och konturlöst, det måste vara uppbyggt av 'konkreta' enheter! Men hur skall vi föreställa oss dessa, för det finns inget ljus som belyser dem, ingen materia som bygger upp dem. Vakuums enheter är själva byggstenar i det tillblivande: 'Strukturer' bildar partiklar, 'vågor' genererar ljus! Materia och ljus kan med andra ord inte frambringa sina egna fundament, endast bli till genom dem.

Former och motsatser

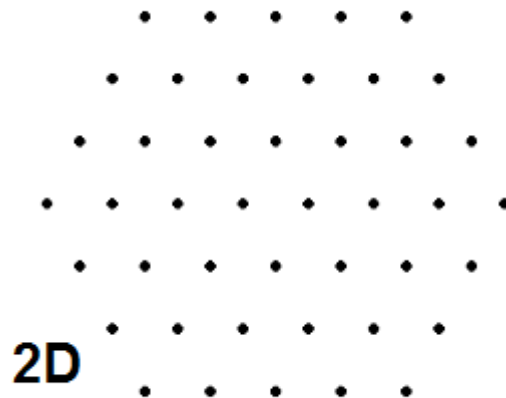
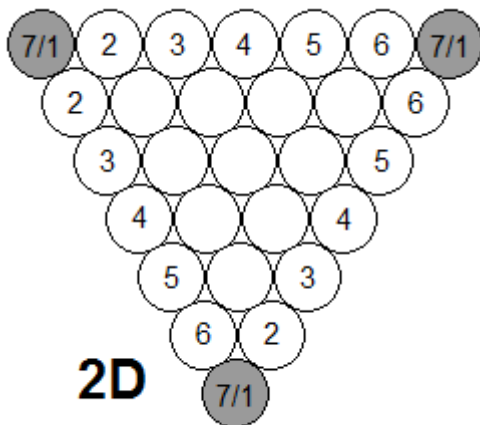
Vi måste förmoda att den minsta enheten själv har en form, även om den är osynlig och icke-fysisk. Denna form bör rimligen vara den klotrunda *sfären*. Men om det finns en form så existerar även en *antiform*, som sfären i det här fallet förhåller sig till; ett slags tomrum. I brist på etablerade uttryck så kallar jag enheterna för Nol och Nil. Nol är sfären och Nil det 'hålrum' som Nol vilar inom; två motsvarigheter.

Vakuums gudomliga kod

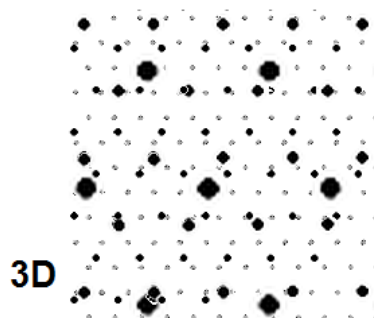
Nol kan inte vara tätpackade, de måste kunna röra sig för att bilda ett dynamiskt rum. Vad är då koden för Nol, hur nära ligger de varann? Jag tror att Universum använder sig av talet 7 här, dvs. ”sjunde steget är återkomsten”. Låt oss åskådliggöra detta med en bild av två 'Nol' och tomrummet (Nil) mellan dem. Fem 'hypotetiska' Nil får rum på platserna 2-6 mellan de reella Nol-enheterna. Mönstret upprepas i tre dimensioner.

I två dimensioner kommer nästa Nol, förstås, att hamna mitt emellan två andra Nol, dock på korrekt avstånd från andra Nol. Än så länge är mönstret fullt åskådligt.

Det är först i tre dimensioner som det börjar bli svårt med åskådliggörandet. Man får dock tänka sig djupet i bilden, där Nol i bakgrunden ser mindre ut än de som befinner sig framför. Vi har nu ett *dynamiskt tomrum*, om en enhet rör sig något så måste även angränsande Nol flytta sig, dock mindre och mindre med avståndet. Vi ser således ett 'elektriskt fält' när en sådan förskjutning föreligger i vakuum, av något visst skäl.

Direkta konsekvenser av vakuums enheter

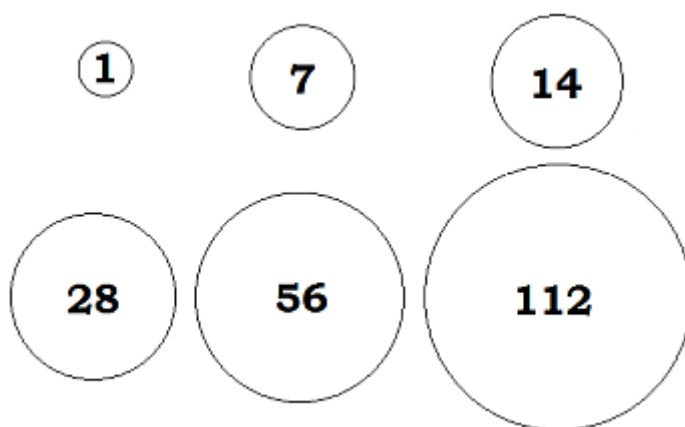
Vissa slutsatser kan dras blott genom existensen av Nol och Nil. Den första är att rymden med nödvändighet måste vara oändlig, utan slut. Den andra är att rymden alltid har existerat. Många yttringar har en skapelse, dock inte Universum i sig själv. Storleken av enskilda Nol är inte definierad, de relaterar blott till sig själva. Ej heller är den specifika Nil-volymen sammansatt. Den saknar beståndsdelar och är odelbar.

Varandets gränsland

Har enheterna Nol och Nil materiell betingelse? Svaret måste bli nej, för materia eller energi manifesteras först när den 'gudomliga koden' bryts eller rubbas ur sitt exakta mönster. En rubbning av Nol och Nil från sina idealtillstånd ÄR energins tillblivelse. Så även om dessa enheter är till, så är de ändå bortanför den fysiska världen. Detta 'bortanför' är att se som en idévärld; utan form, vikt, bild, färg eller andra attribut.

De sju vakuumfälten

Universum nöjer sig dock inte med ETT vakuum, det vill ha mångfald. Här kommer återigen siffran 7 in i bilden. Det existerar således inte bara ett vakuum utan 7! Hur låter det sig göras? Sannolikt existerar i idévärlden sex allt större Nol (Nil) och även en sjunde enhet som saknar struktur även som idé betraktad! Så om det första vakuum per definition har Nol med volymen '1', så har Nol i nästföljande fält volym '7' etc.

Trots att sju olika vakuumfält samexisterar så stör deras enheter inte varandra. Varje enskilt vakuumfält skapar således helt oberoende energi och materia. Vakuumfälten och deras manifestationer kan sägas överlappa varandra utan att på något påtagligt sätt interferera eller 'läcka' information mellan sig. Det är väsendenas 'själsaspekt' som skannar av och interagerar med respektive fält, en form av frekvensfenomen.

Existerar en balans mellan rörelse (energi) och stillhet (den gudomliga koden) i Universum? Ja! Det finns ett evigt och dynamiskt samspel mellan dessa yttringar!

Orientering i tid och rum

Vilket vakuum är det vi själva befolkar och vistas inom? Detta är extremt svårt att svara på. Gissningsvis så är vakuum nr. 1 väldigt 'statiskt' eller kristallint. Materien är 'stum'. Träden i denna dimension skulle inte vaja i blåsten och svårligen kunna penetreras med något redskap. Rent intuitivt skulle jag tro att vi lever i vakuum nr. 3 med motståndskraftig men ändå påverkbar materia, det är en försiktig bedömning.

Hur energi och materia förhåller sig till vakuum är en helt annan avhandling!

Läs mer om detta här: <https://astromantra.se/partiklar/elementar.html>

JRSN